

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1896-1898. L
84:1 - 146**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

(2/11 1898)

Kära Arne!

Det har väl inte tid du, under så mycket festande att längta efter mig, men så längtar jag så mycket mera efter dig. Det är väl den här tiden vi brukar räknas, fyra jular ha vi varit tillsammans och två födelsedagar. Det är väl detta, som kommer öfver mig så snart just nu. Fast det är ej svårt, jag tycker mycket om det, men jag har en skändlig Rävula af att vi skola räknas om ett par dagar. Jag går och väntar på att den smala Rävulan förbi mina fönster i hörnet af Svärsläjägatan och Stora promenaden, där jag bor, och kommer direkt in till mig. Jag väntar ej på bref, jag väntar dig själf. Skatta det nu ej bli någon annan, som kommer — jag blir rädd, då jag kommer detta, att det är någon annan människas, vars längtan öfver mig, som kommer mig att Rävula så här.

Jumän det här kommer fram, har den nog fått en liten läsa från mig, med något, vars artistiska värde jag ej kan bedöma, men som ätminstone har appettitens värde. Det är ju lustigt att se den gåtorna framför mig och de bänkar, som vi alltid gladda oss åt. Men den begäfvade artisten, som utför arbetet kappade kaffet i golvet i nio timmer, det var ej tid att göra en ny. Omhelletid få vi ~~skaffa~~ ^{ej svårt att} skaffa dig en ny, så den skall ej vara ledsen.

Blir många och ätti blir du i dag? Det är hemskt hvad vi äro gamla i din släkt.

Jag vet mycket väl hvad jag vill önska dig under nästa år. Gläd föndig och ett lif utan sjukdom. Jag börjar så mycket på att tro på teuriskinflytelse jag får lof att intressera mig för de två nästerna. Det är Rävula ej nå dunt med sådana här önskingar, som man tror — Om man bara önskar på allvar. Minnen skref en gång i julen hösten, att hon ~~skref~~ ^{had} till Gud om att min bok skulle bli bra. Det hade jag mycket nytta af, det försäkrar jag dig. Det gick bättre att skriva, då jag tänkte på det.

Jag sitter ute hos Ahlgrens och skrifer. Vi ha varit

